

20:24-34 Shaul fails the test (continued)

1. 20:30 **בן נעות המרדות?**

- Your mother was immodest, and so are you (Rashi, and see Malbim Shoftim 21:24-25)
- Your mother rebelled against my will, and so do you (Radak)
- Your mother refused to rebuke you (Ralbag)
- Your mother was not suited for ruling (Ralbag)
- You are a foolish rebel (Malbim)
- Shaul is actually describing David as a rebel (Abarbanel)

2. Abarbanel to Shemuel I 20:31

וזה שהמשיך לומר עוד "כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך", וזו הוא הבושה והכלימה לך ולאמך אחר מותי באמת. This is why he continued to say, "for as long as the son of Jesse lives on earth, you and your throne will not be established," for this is the true shame and humiliation for you and for your mother, after I am gone.

3. Radak to Shemuel I 20:30

עתה יאמרו השומעים שאתה אוהב אדם שאני שונא, כי אינך בני ויהיה זה בשתך ובוש' ערות אמך שיאמרו שזנתה:

Now, those who hear of this will say that you love a man whom I hate, for you are not my son. This will shame you and it will shame the *ervah* of your mother, as they will say she was promiscuous.

4. Talmud, Arachin 16b

עד היכן תוכחה? רב אמר עד הכאה, ושמואל אמר עד קללה, ורבי יוחנן אמר עד נזיפה... אמר רב נחמן בר יצחק ושלשתן מקרא אחד דרשו: "ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות" וכתוב "ויטל שאול את החנית עליו להכותו" - למאן דאמר עד הכאה דכתיב "להכותו", ולמאן דאמר עד קללה דכתיב "לבשתך ולבושת ערות אמך", ולמאן דאמר עד נזיפה דכתיב "ויחר אף שאול". ולמ"ד נזיפה הכתיב הכאה וקללה? שאני התם דאגב חביבותא יתירא דהוה ביה ליהונתן בדוד מסר נפשיה טפי.

How far does one go to instruct? Rav said, "Until he strikes." Shemuel said, "Until he curses." Rabbi Yochanan said, "Until he is angered."... Rav Nachman bar Yitzchak said: All three learned it from one verse: "And Shaul was enraged at Yehonatan, and he said to him, *ben na'avat hamardut*... And Shaul took the spear to strike him." According to the view that it is until he strikes, it says, "to strike him." And according to the view that it is until he curses, it says, "for your shame, and the shame of the *ervah* of your mother." And according to the view that it is until he rages, it says, "And Shaul was enraged." But according to the view that it is until he rages, doesn't it [also] mention striking and cursing? That case was different; due to Yehonatan's love for David, he endangered himself more.

5. Radak to Shemuel I 20:34

על שני דברים לא אכל לחם: כי נעצב בעבור דוד ובעבור שהכלימו אביו בדבור ובמעשה:

He did not eat for two reasons: He was upset for David, and his father shamed him verbally and with actions.

6. Back under control? Shemuel I 14:24, 14:26-30, 14:43

20:35-42 Yehonatan admits the truth to Dovid

7. Ralbag to Shemuel I 20:37

הוצרך לזאת האות כי אולי יבאו אנשים בשדה ההוא ולא יוכל דוד לצאת אל יהונתן לדבר עמו. אך אחר שראה יהונתן שלא היו שם כי אם הוא ונערו, שלח נערו אל העיר, והרגיש דוד כי אין שם איש ולזה שלח יהונתן נערו, וקם דוד מהמקום שהיה נסתר בו ונתן תודה ליהונתן...

He needed this sign because perhaps people would come into the field, and David could not go out to speak with Yehonatan. But once Yehonatan saw that only he and his aide were there, he sent his aide to the city. David realized that no one was there, which was why Yehonatan sent his aide, and David rose from the place where he was hiding and thanked Yehonatan...

8. Why do people bow in Tanach?

9. Malbim to Shemuel I 20:41

עד שהתחיל דוד לבכות בקול גדול, ונתירא שלא ישמע, לכן א"ל "לך לשלום."
Until David began to cry loudly, and [Yehonatan] feared lest he be heard, and so he said, "Go to shalom."

10. Ralbag to Shemuel I 20:41

שדוד הגדיל לבכו' יותר מן הראוי לו, למה שהיה בו מן הפחד מפני שאול. ולזה מהר יהונתן לשלוח את דוד...
Because David cried greatly, more than was appropriate for him, due to his fear of Shaul. Therefore Yehonatan rushed to send David away...

11. Radak to Shemuel I 20:41

עד דוד הגדיל - לבכות יותר מיהונתן:
"Until David increased," crying more than Yehonatan.

12. Rabbi Yosef Goel Didi, **נפלאות אהבתך לי**, Megadim 37 (5763)

דוד מגדיל לבכות יותר מיהונתן, למרות שבכתובים ראינו שיהונתן הוא זה שאהב את דוד כנפשו. דוד מבין עתה, עד כמה יהונתן אוהב אותו. יהונתן מאפשר לו ללכת למרות שהוא יודע שהוא יאבד את מלוכתו בשל כך. יותר משכואבת לדוד הפרדה, הוא כואב את העובדה שהוא לא בטח באדם היחיד שאהב אותו אהבה אמיתית כנפשו.

David cried more than Yehonatan, even though in the text, as we have seen, Yehonatan was the one who loved David like his own life. Now David understood how much Yehonatan loved him. Yehonatan enabled him to go, despite knowing that this would destroy his own monarchy. More than David was pained by separation, he was pained at the reality that he had not trusted the one person who loved him truly, like his own life.

13. Talmud, Berachot 64a

הנפטר מחברו אל יאמר לו 'לך בשלום' אלא 'לך לשלום', שהרי יתרו שאמר לו למשה 'לך לשלום' עלה והצליח, דוד שאמר לו לאבשלום 'לך בשלום' הלך ונתלה. ואמר רבי אבין הלוי הנפטר מן המת אל יאמר לו 'לך לשלום' אלא 'לך בשלום' שנאמר "ואתה תבוא אל אבתיך בשלום."
One who parts from another should not say to him, "Go b'shalom," but "Go l'shalom," for Yitro said to Moshe, "Go l'shalom" and he ascended and succeeded, and David said to Avshalom "Go b'shalom" and he went and was hanged. And Rabbi Avin HaLevi said: One who separates from the deceased should not say to him, "Go l'shalom," but "Go b'shalom," as it says, "And you shall come to your ancestors b'shalom."

Yehonatan's Losses

14. Rabbi Amnon Bazak, **פרק כ (2) פרישת החצים**

וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיְהוֹנָתָן בָּא הָעִיר (כא:א) פסוק זה מחדד את העובדה, שבסופו של דבר לא הלך יונתן עם דוד, אלא חזר העירה. ייתכן, שלא הייתה כאן בכלל אפשרות אחרת, ואין להעלות על הדעת שיונתן אמור היה ללכת עם דוד ולהתנתק מאביו. אבל בשורה התחתונה, בפסוק זה חורץ יונתן את גורלו שלו. כיוון שכרך את גורלו בגורל אביו, ולא בזה של דוד, ממילא נגזר על יונתן למות עם אביו על הרי הגלבוע, ולא ליטול חלק במלכות דוד העתידה. רגע זה היה, כנראה, הטרגי ביותר בחייו של יונתן, וייתכן מאוד שעליו עתיד דוד לקונן: "שָׂאוּל וַיְהוֹנָתָן הַנְּאֻקִּים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ." בחירתו של יונתן בחייו להישאר לצד אביו, הביאה לכך שגם במותם לא נפרדו האב והבן זה מזה.

"And Yehonatan arose and came into the city." (21:1) This verse sharpens the reality that in the end, Yonatan did not go with David, but returned to the city. Perhaps there was no other option here, and one should not entertain the thought that Yonatan should have gone with David and separated from his father. But the bottom line is that in this verse, Yonatan seals his lot. Once he ties his lot with the lot of his father, and not with David's, it is necessarily decreed that Yonatan will die with his father in the Gilboa mountains, and not take part in David's future monarchy. This moment was, it appears, the most tragic in Yonatan's life. It is very possible that this is the subject of David's elegy, "Shaul and Yehonatan, who were beloved and pleasant in their lives, and in their deaths were not separated." Yonatan's choice to remain beside his father in his lifetime brought about the fact that in their death the father and son were not separated from each other.

Review Questions

20:1-4 Yehonatan insists that his father doesn't want to kill Dovid

- 1> Why was Dovid back at the palace, after fleeing Shaul in Nayot?
- 2> How can Yehonatan think Shaul doesn't want to kill Dovid, when he tried to capture Dovid in the house with Michal - even after his oath?

20:5-9 Dovid's proposed Rosh Chodesh test

- 3> Why would Shaul be angry when Dovid is absent?
- 4> Dovid says to Yehonatan, "If I've wronged you, kill me" – does he really believe that Yehonatan wants to kill him?

20:10-17 A new pact

- 5> Does Yehonatan request for protection for his family indicate his approach to Dovid is pragmatic?
- 6> Why doesn't Dovid respond to Yehonatan's new pact?

20:18-23 The arrow notification plan

- 7> Why does Yehonatan switch from נער to עלם?
- 8> If all is well with Shaul, why will Yehonatan need to shoot arrows at all?
- 9> Can we see a message in the sets of 3 – 3 days, 3 arrows, 3 parts of the field, 3 bowings?

20:24-34 Yehonatan's tragedy

- 10> Why do we emphasize Shaul's seat by the wall?
- 11> Why doesn't Shaul react on the first day?
- 12> Why does Shaul call Dovid "son of Yishai"?
- 13> How does Yehonatan respond when his father lashes out at him physically?

20:35-42 Yehonatan admits the truth to Dovid

- 14> Why do Dovid and Yehonatan drop the arrow plan, and reunite?
- 15> What is the meaning of describe their crying "until David did more"?